08/05/2019

«Είχατε Άγιο, να ανάψετε μιά λαμπάδα στον Ταξιάρχη»

/ Γνώμες

«Είναι γνωστό ότι δεν χρειάζεται να δει ένα θαύμα για να πιστέψει κάποιος, αλλά χρειάζεται να πιστεύει για να δει ένα θαύμα. Εξ άλλου, αυτό μας το επιβεβαιώνει και ο Κύριός μας «…ἡ πίστις σου σέσωκε σὲ», έλεγε σε όποιον πήγαινε κοντά του με πίστη και τον θεράπευε.

Και τί είναι θαύμα; Είναι ένα σημείο. Το σημείο συνάντησης της ανοδικής πορείας της προσευχής μας και της καθοδικής πορείας της Χάριτος του Θεού. Ε, σε αυτό το σημείο βρεθήκαμε πριν λίγες ημέρες και εμείς, πάτερ μου.

Ο Νίκος ο γιος μας, ο Δημήτρης και η Μαριαλένα, φίλοι και συμφοιτητές του στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου της Μυτιλήνης, στις 22/9/2016, αφού έδωσαν το πρωί εξετάσεις και έγραψαν καλά, σκέφθηκαν το απόγευμα να πάνε για καφέ στην Πέτρα, να προσκυνήσουν την Παναγία την Γλυκοφιλούσα και εν συνεχεία να περάσουν από τον Μανταμάδο να προσκυνήσουν τον Ταξιάρχη. Έτσι και έγινε. Πήγαν με το αυτοκίνητο του γιου μου, του Νίκου.

Επιστρέφοντας, μέσω Λεπετύμνου, λίγα μέτρα πριν φτάσουν επάνω από το ομώνυμο χωριό, στα δεξιά είναι ένα εξωκλήσι πανέμορφο και κάτασπρο, έκαναν τον σταυρό τους. Δεν πέρασαν δευτερόλεπτα και το αυτοκίνητο άρχισε να γλιστρά˙ υπήρχε γλίτσα στον δρόμο οπό τα πρωτοβρόχια, δεν υπάκουγε στον

οδηγό του. Κατευθύνεται στο άνοιγμα που υπήρχε στην προστατευτική μπάρα, και αρχίζει με τούμπες να κατηφορίζει στον γκρεμό. Τα παιδιά, το μόνο που μπορούσαν να κάνουν ήταν, να εμπιστευθούν τη ζωή τους στο Θεό και να φωνάξουν όλοι μαζί: «Παναγιά μου, Ταξιάρχη μου βοήθα μας».

Αφού έκανε, το αυτοκίνητο, αρκετές τούμπες παρασύροντας ό,τι έβρισκε στο δρόμο του, καρφώνεται σε κάποια βράχια με την οροφή προς τα κάτω. Έχει ήδη μετατραπεί σε μια άμορφη μάζα. Τα τρία παιδιά, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΘΟΥΝ Τ Ι Π Ο Τ Α σπρώχνουν με τα χέρια τους μέσα οπό τα σπασμένα τζάμια το βράχο πού έκλεινε την έξοδό τους και βγαίνουν οπό τα παράθυρα του αυτοκινήτου. Ανεβαίνουν στον δρόμο οπό ένα μονοπατάκι πού βρήκαν, χωρίς να έχουν πληγωθεί σε κανένα σημείο του σώματός τους και άρχισαν να καλούν σε βοήθεια.

ΑΜΕΣΑ όλοι οι κάτοικοι του χωριού Λεπέτυμνος, ακούγοντας το «μπαμ» και το «βοήθεια» αρχίζουν να ανεβαίνουν προς τα επάνω. Λένε τα παιδιά: «Βλέπαμε τα αυτοκίνητα σε σειρά να έρχονται και περιμέναμε». Η βοήθεια τους ήταν ουσιαστική. Κατέβηκαν στο αυτοκίνητο και με φακούς – είχε αρχίσει να νυχτώνει – μάζεψαν και παρέδωσαν στον οδηγό όλα τα αντικείμενα πού ήταν μέσα (από κινητά, πορτοφόλια κλπ έως και τα εργαλεία και τα χαρτιά του αυτοκινήτου).

Όταν ο γιος μου Νίκος, μού τηλεφώνησε εδώ στην Αθήνα και μού ανέφερε το γεγονός, τού είπα την ρήση του πνευματικού μας: «Όποιος αγαπάει τον Θεό και τους αγίους Του, τόν αγαπούν και Αυτοί», για να μού απαντήσει στη συνέχεια εκείνος: «σήμερα το ζήσαμε αυτό»! Ήμασταν όλοι σίγουροι ότι πρόκειται για θαύμα. Στα βράχια, πεισθήκαμε ακόμη περισσότερο. Αν δεν είχε βρεθεί ο βράχος, το αυτοκίνητο θα συνέχιζε ανεξέλεγκτο τις τούμπες του μέχρι το χωριό, με άγνωστα τα αποτελέσματα. Το πώς βγήκαν τα παιδιά υγιέστατα από αυτή τη μάζα, δεν το χωράει ανθρώπου νους. Οι άνθρωποι του ΕΚΑΒ είπαν: «τόσα χρόνια δουλεύουμε, ποτέ δεν έχει βγει ζωντανός άνθρωπος από τέτοιο ατύχημα». Όλοι, οι άνθρωποι του χωριού, το βράδυ του ατυχήματος, αλλά και την επόμενη ημέρα πού ανέβηκαν στο σημείο, μα και περαστικοί πού σταματούσαν και έμειναν κατάπληκτοι βλέποντας το αυτοκίνητο και τα παιδιά να είναι αρτιμελή και ανέπαφα, έκαμαν τον σταυρό τους και έλεγαν με θαυμασμό: «Είχατε Άγιο, να ανάψετε μιά λαμπάδα στον Ταξιάρχη». Και αυτό έκαναν! Εξάλλου αυτός ήταν ο προορισμός τους, και γι’ αυτό επέστρεφαν από το δρόμο αυτόν!

Τα παιδιά έλεγαν την άλλη ημέρα: «στο αυτοκίνητο δεν ήμασταν 3 αλλά 4, υπήρχε και Άγιος». Μού ζήτησαν να πάμε να δούμε τί εκκλησάκι ήταν αυτό πού βρισκόταν λίγα μέτρα πιο πάνω, που όταν περνούσαν έκαναν τον σταυρό τους και αισθανόντουσαν ότι ο άγιος τούς βοήθησε και τους έσωσε. Πήγαμε. Είδαμε ένα πολύ όμορφο, καθαρό, κάτασπρο και φροντισμένο εκκλησάκι απ’ έξω. Μπήκαμε να

ανάψουμε το αγιοκέρι της ευγνωμοσύνης μας στον Άγιο, και τότε! Μείναμε κατάπληκτοι και άφωνοι. Το Εκκλησάκι είναι αφιερωμένο στους Αρχαγγέλους Μιχαήλ και Γαβριήλ, στους Ταξιάρχες! Ανάμεσα δε στις εικόνες, δέσποζαν 2 μεγάλες, αυτή του Ταξιάρχη του Μανταμάδου και του Αγίου Σπυρίδωνα (σημ. το ένα παιδί είναι από την Κέρκυρα, το νησί του Αγίου Σπυρίδωνα)!

Συγκινημένοι όλοι μας τότε, μέσα στο πανέμορφο Εξωκκλήσι των Ταξιαρχών, ευχαριστήσαμε τον Πανάγιο Θεό, ο οποίος, διά πρεσβειών της Παναγίας, πολιούχο του Λεπετύμνου, – πού δεσπόζει ο Ναός της ακριβώς απέναντι από το σημείο όπου σταμάτησε ἡ πτώση του αυτοκινήτου -, των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ, και του Αγίου Σπυρίδωνα, που μάς έδειξε ζωντανή και Εκείνος την παρουσία Του και ευχηθήκαμε και προσευχηθήκαμε πάντα να προστατεύουν και να καθοδηγούν στο δρόμο του Ευαγγελίου τα παιδιά μας και στην περαιτέρω τους ζωή.

Ε.Ν.Σημαντήρης

Υ.Γ.: Θερμά, εκ βάθους καρδίας ευχαριστώ όλους τους κατοίκους του Λεπετύμνου για την αγάπη και την ανθρωπιά τους.

πηγή:http://www.taxiarhismantamadou.gr